

Terapeutický očištec

Lidské tělo má pozoruhodnou schopnost regenerace, jež je provázána rostoucí spokojeností a plachou podporou radosti.

Ne tak lidská duše. Pro ni je nejednou darem i pouhá jizva,

jakkoliv třeba ošklivá. Víra v očištec tím dostává terapeutický rozměr.

P. Martin Lanži

Katecheze papeže (Řím, generální audience, 23.10.2024)

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Minule jsme si řekli, co o Duchu svatém prohlašujeme v Krédu. Úvahy církve se však nezastavily u tohoto stručného vyznání víry. Pokračovaly jak na Východě, tak na Západě, a to prostřednictvím díla velkých otců a učitelů. Dnes bychom chtěli shromáždit zejména několik střípků z nauky o Duchu svatém rozvinuté v latinské tradici, abychom viděli, jak osvětluje celý křesťanský život a zvláště svátost manželství.

Hlavním původcem této nauky je svatý Augustin, který rozvinul učení o Duchu svatém. Vychází ze zjevení, že „Bůh je láska“ (1 J 4,8). Nuže, láska předpokládá toho, kdo miluje, toho, kdo je milován, a samotnou lásku, která je spojuje. Otec je v Trojici ten, kdo miluje, zdroj a počátek všeho; Syn je ten, kdo je milován, a Duch svatý je láska, která je spojuje. Bůh křesťanů je tedy Bohem „jedinečným“, ale nikoli osamělým; jeho jednota je jednotou společenství, lásky. V souladu s tím někteří navrhli nazývat Ducha svatého nikoliv singulární „třetí osobou“ Trojice, ale spíše „první osobou plurálu“. On je jinými slovy My, božské My Otce a Syna, pouto jednoty mezi různými osobami, samotný princip jednoty církve, která je právě „jedním tělem“ vytvořeným z více osob.

Jak jsem řekl, dnes bych se s vámi rád zamyslel zejména nad tím, co Duch svatý říká rodině. Co může mít Duch svatý společného například s manželstvím? Velmi mnoho, možná právě to podstatné, a já se pokusím vysvětlit proč. Křesťanské manželství je svátost darování sebe sama, jednoho druhému, muže a ženy. Takto to zamýšlel Stvořitel, když „stvořil člověka ke svému obrazu [...]: muže a ženu je stvořil“ (Gn 1,27). Lidský pár je tedy první a nezákladnější realizací společenství lásky, kterým je Trojice.

Manželé by také měli tvořit první osobu množného čísla, „my“. Stát jeden před druhým jako „já“ a „ty“ a stát před zbytkem světa, včetně dětí, jako „my“. Jak krásné je slyšet matku, když říká svým dětem: „tvůj otec a já...“, jako to řekla Maria Ježíšovi, když ho ve dvanácti letech našli v chrámu, jak učí učitele (srov. Lk 2,48), a slyšet nějakého otce, když říká: „tvá matka a já“, jako by byli jedno. Jak moc děti potřebují tuto jed-

notu – otec a matka spolu –, jednotu rodičů, a jak moc trpí, když chybí! Jak moc trpí děti rodičů, kteří se rozcházejí.

Aby však manželství odpovídalo tomuto povolání, potřebuje podporu toho, kdo je darem, či spíše dárcem par excellence. Tam, kde vstupuje Duch svatý, se znovu rodí schopnost darovat se. Někteří církevní otcové tvrdili, že Duch svatý, který je vzájemným darem Otce a Syna v Trojici, je také důvodem radosti, která mezi nimi panuje, a nebáli se použít, když o něm mluvili, obraz gest, obrazů vlastních manželskému životu, jako je polibek a objetí. Nikdo netvrdí, že taková jednota je snadným cílem, a už vůbec ne v dnešním světě; ale je to pravda o věcech, jak je Stvořitel zamýšlel, a je to tedy v jejich přirozenosti. Samozřejmě se může zdát, že stavět na písku je snazší a rychlejší než na skále; Ježíš nám však říká, jaký je výsledek (srov. Mt 7,24-27). V tomto případě tedy ani nepotřebujeme podobenství, protože důsledky manželství postavených na písku jsou bohužel všem na očích a trpí jimi především děti. Děti trpí odloučením nebo nedostatkem lásky svých rodičů! O mnoha manželích je třeba opakovat to, co řekla Maria Ježíšovi v Káně Galilejské: „Nemají víno“ (J 2,3). Duch svatý je ten, kdo na duchovní úrovni nadále koná zázrak, který při té příležitosti vykonal Ježíš, totiž proměňuje vodu zvyku v novou radost ze společného bytí. To není zbožná iluze: Duch svatý to udělal v mnoha manželstvích, když se ho manželé rozhodli požádat.

Nebylo by tedy špatné, kdyby se vedle právních, psychologických a morálních informací, které se snoubencům v přípravě na manželství poskytují, prohloubila i tato „duchovní“ příprava, o Duchu svatém, který vytváří jednotu. „Mezi muže a ženu nestrkej prst,“ říká italské přísloví. Místo toho je třeba mezi manželku a manžela vložit „prst“, a to právě „prst Boží“: tedy Ducha svatého! Děkuji!

www.vaticannews.cz/23.10.2024

Bohoslužby od 1. 11. do 8. 11., čas 17:00

Pátek 1. listopadu

děkanský kostel

Sobota 2. listopadu

děkanský kostel

Pondělí 4. listopadu

hřbitovní kostel

Úterý 5. listopadu

hřbitovní kostel

Středa 6. listopadu

hřbitovní kostel

Čtvrtek 7. listopadu

hřbitovní kostel

Pátek 8. listopadu

klášterní kostel (zakončení Broumovských diskusí)

DEUS CARITAS EST V.

Encyklika nejvyššího pontifika Benedikta XVI. biskupům, kněžím a jáhnům, Bohu zasvěceným osobám, a všem věřícím laikům o křesťanské lásce

14. Nyní ale musíme věnovat pozornost dalšímu prvku lásky, neboť „mystika“ této svátosti má sociální charakter; je tomu tak proto, že ve svátostném společenství – přijímání jsem sjednocen s Pánem i se všemi ostatními, kdo ho přijímají: „Protože je to jeden chléb, tvoříme jedno tělo, i když je nás mnoho, neboť všichni máme účast na jednom chlebě“ (1K 10,17), vyznává svatý Pavel. Sjednocení s Kristem je současně sjednocením se všemi těmi, kteří se stali a stanou jeho učedníky. Krista nelze mít výhradně pro sebe, mohu mu náležet jedině ve spojení s těmi, kdo mu patří nebo mu patřit budou. Společenství – přijímání mne vyvádí ze mne samého k Němu, a proto také směrem k jednotě se všemi křesťany. Stáváme se „jedním tělem“, jsme spojeni v jednu jedinou existenci. Láska k Bohu a láska k bližnímu jsou nyní opravdu sjednoceny. Vtělený Bůh nás všechny přitahuje k sobě. Na tomto základě lze pochopit, jakým způsobem se slovo agapé nyní stalo také jménem pro eucharistii. V ní k nám Boží agapé přichází v tělesné podobě, aby pokračovala ve svém působení v nás a skrze nás. Jedině na základě tohoto christologického a svátostného východiska lze správně pochopit Ježíšovo učení o lásce. Přechod, který Ježíš nechává člověka postupovat od Zákona a Proroků k dvojímu přikázání lásky k Bohu a k bližnímu, i odvozování celé křesťanské existence právě z tohoto ústředního přikázání není pouze morálkou, která by mohla existovat autonomně vedle víry v Krista a její ritualizace ve svátosti. Víra, kult a étos se vzájemně prostupují jako jediná skutečnost, která se ustavuje v setkání s Boží agapé. Obvyklý protiklad mezi kultem a etikou zde padá. V „kultu“ samotném, v eucharistickém sjednocení je obsaženo jednak to, že jsme milováni, jednak to, že následně máme milovat ty druhé. Eucharistie, která se konkrétně neprojevuje láskou, je sama v sobě neúplná. Z opačného hlediska, a tomu se budeme muset ještě věnovat podrobněji, se „přikázání“ lásky stává možným jedině proto, že to není pouze požadavek: lásku lze „nařídít“, protože předtím byla darována.

15. Právě na základě uvedeného principu mají být chápána také velká Je-

žíšova podobenství. Bohatý požitkář (srov. Lk 16,19–31) prosí z místa zavržení, aby byli jeho bratři zpraveni o tom, co se stane člověku, jenž lehkovážně nevěnoval pozornost chudákovi v jeho obtížích. Ježíš přijímá toto volání o pomoc, abychom tak řekli, a činí ze sebe jeho ozvěnu, aby nás vyvedl z falešného poklidu a přivedl nás na správnou cestu. Podobenství o milosrdném Samaritánovi (srov. Lk 10,25–37) obsahuje především dvě důležitá ujasnění. Jelikož pojem „bližní“ se až do té doby v zásadě vztahoval na příslušníky vlastního národa a na cizince, kteří se usadili v izraelské zemi, tedy na solidární komunitu určité země nebo určitého lidu, pak nyní je toto vymezení zrušeno. Můj bližní je každý, kdo mne potřebuje a komu mohu pomoci. Pojem „bližní“ se univerzalizuje a zároveň zůstává konkrétní. Navzdory svému rozšíření na všechny lidi se neredukuje na vyjádření abstraktní a povšechné lásky, která je sama v sobě málo motivující, nýbrž vyžaduje mé odhodlání tady a teď. Zůstává úlohou církve, aby stále novým způsobem interpretovala

tuto vazbu mezi vzdáleností a blízkostí vzhledem k praktickému životu svých členů. Konečně je na tomto místě třeba výrazným způsobem zmínit velké podobenství o posledním soudu (srov. Mt 25,31–46), v němž se láska stává kritériem konečného rozhodnutí ohledně hodnoty nebo bezcennosti určitého lidského života. Ježíš se identifikuje s potřebnými: s hladovějícími, žízňícími, cizinci, nahými, nemocnými, vězňými. „Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali“ (Mt 25,40). Láska k Bohu a láska k bližnímu se vzájemně prolínají, protože v tom nejmenším se setkáváme se samotným Ježíšem a v Ježíšovi potkáváme Boha.

Příprava plesu 2025

Setkání pro přípravu Farního plesu 2025 se uskuteční v pátek 15. listopadu na faře v Broumově v 18 hod.

Sv. Alžběta Catez

19.-20. stol., 9. listopadu, památka

Narodila se v neděli 18. 7. 1880 ve vojenském táboře v Campo d'Avor poblíž Bourges ve Francii. Dva lékaři čtyři dny před porodem připravovali otce, kapitána Josefa na to, že dítě jeho 34leté ženy Marie Rolland nebude možné zachránit. Ale Marie Alžběta Josefína se narodila v pořádku. V útlém dětství jí říkali Sabetka. Po 10 měsících se s ní manželé Catez přestěhovali do Auxonne v Burgundsku. Záhy začala být velmi vznětlivá a až příliš živá. Se tříletou Sabetkou se rodina přestěhovala do Dijonu, kde se jí narodila sestra Gita a po čtyřech letech zemřel 55letý otec. Po jeho smrti následovalo přestěhování do dijonské ulice Prieur-de-la-Côte-d'Or, poblíž karmelitánského kláštera na protilehlé straně.

Sabetka (Elisabeth čes. Alžběta) byla už v osmi letech přihlášená maminkou na konzervatoř a začala s hrou na klavír. Na výuku všeobecných základních předmětů za ní učitel docházel domů. Tou dobou se u ní projevoval značný sklon k panovačnosti. Od maminky i v kostele toho hodně slyšela o Bohu a zamilovala se do něj již před 1. sv. přijímáním. Měla ráda modlitbu a nechápala, že by člověk mohl dát přednost někomu jinému. S tím souvisela i její snaživost dělat radost druhým a Ježíši, který vše vidí. Kněz, který měl její přípravu na starosti, o ní předpověděl, že rozhodně nebude průměrná, ale stane se andělem, nebo ďáblem.

Její srdce toužilo získávat pro Krista ostatní, a proto se snažila i pěkně vypadat, zejména když navštěvovala taneční večírky. Jak se někteří její přátelé později vyjádřili, pozorovali už tehdy v jejích očích „takový jasný pohled, jakoby z jiného světa“. Jejím přáním bylo, aby se ostatní při setkání s ní setkávali s Kristem, aby ho cítili, aby byli zasaženi Boží milostí, kterou ji Bůh naplňoval. Modlitba se pro 18letou Alžbětu stala tichou radostí a hlubokým dýcháním.

Velice moc toužila po vstupu do Karmelu, a maminka jí bránila. Alžběta to dovedla přijmout jako odpověď na své přání trpět s Ježíšem. Alžběta vyjádřila své velké přání: „Ať je můj život jediným modlitbou, jediným skutkem lásky.“ A dokázala, že i bez klášterní cely a bez hábitu je možné žít životem kontemplace, jen „v cele svého srdce.“ Tím ukazuje i nám, že hluboký vztah

s Ježíšem lze žít na kterémkoli místě „v samotě srdce“. Své přítelkyni jednou napsala: „Tato nejlepší kontemplace je Bohem nabízena každé pokřtěné duši.“ Od matky dostala Alžběta první svolení až tehdy, když se matčino zdraví zlepšilo, 26. 3. 1899, ale s podmínkou, že odejde do kláštera až po 21. narozeninách, což Alžběta spočetla na 850 dní. Tehdy napsala: „Ty, jenž můžeš nahradit vše v mém srdci, znič, spal, vyrví všechno, co se Ti ve mně nelíbí!“ Na Karmel odešla 2. 8. 1901. Se vstupem do života v klauzuru přijala jméno Alžběta od Nejsvětější Trojice a do poznámek zapsala: „Nenacházím slov, abych popsala své štěstí.“ Přitom tento Karmel zchudl v souvislosti se založením kláštera v Paray-le-Monial a podmínky byly tvrdé i díky dodržování pravidel reformy sv. Terezie. Při trvalé zdrženlivosti od masa bylo jídlo jen 2x za den, navíc další časté posty, cely nebyly vytápěné, krátké noci, nepohodlný tvrdý slamník. Noviciát nebyl bez dalších těžkostí. Dnem její obláčky byla neděle 8. 12. 1901.

Svatost a apoštolát vystihla dvěma slovy: „Sjednocení. Láska.“ Z toho, co napsala je nejužasnější její modlitba: „Můj Bože v Trojici, Tobě se klaním,“ napsaná 21. 11. 1904. V postní době r. 1905 se začala cítit vyčerpaná. V srpnu byla osvobozena od povinnosti druhé vrátné. Přes rostoucí potíže napsala mamince, že její štěstí je stále větší. Ke konci podzimu cítila, že může jít o prožívání posledního adventu. Žádala: „Prosme Jej, aby nás učinil pravdivými v naší lásce, to znamená, aby z nás učinil lidi obětované, neboť se mi zdá, že obět je skutečně láska

- Miloval mě. Vydal se za mne.“ Život zasvěcené osoby viděla jako „advent připravující Vtělení do duší.“

Na začátku roku 1906 řekla: „Kdybych viděla smrt, navzdory všem nevěrnostem bych se vrhla do náruče Boží jako dítě usínající v náručí matky. Prožila agonii, 8. 4. se ocitla na prahu smrti a byla přenesena do oddělení pro nemocné. I když se její stav o něco zlepšil, bylo jasné, že jde o nevyлéčitelnou Addisonovu chorobu, při níž lékaři vyjadřovali svou bezmocnost. Trpěla pro vnitřní vředy, bolesti hlavy, nespavost, nemohla jíst a nakonec ani pít. Z jiného pohledu umírala pro přemíru lásky a nesmírné bolesti vyrovnával její pocit příválu milosti. Na konci svého 26tiletého života považovala sebe za hostii Slávy Boží. Často zdůrazňovala, že k modlitbě není zapotřebí hledat krásné myšlenky, ale „stačí vylít své srdce.“ Alžběta Catez byla 25. 11. 1984 papežem Janem Pavlem II. prohlášena za blahoslavenou a kanonizována 16. 10. 2016 papežem Františkem.

[www.catholica.cz/Jan Chlumský/](http://www.catholica.cz/Jan_Chlumsky/)

TEMPUS FUGIT II./USA zahájil svoji velkou cestu po USA

Národní české a slovenské muzeum a knihovna (anglicky National Czech & Slovak Museum & Library, zkratka NCSML) hostí od 18. října 2024 fotografickou výstavu TEMPUS FUGIT II/USA. NCSML je největší a nejvýznamnější česko-slovenskou organizací na území USA. Lomítko v názvu výstavy podtrhuje vytištění fotografií pro putování souboru fotek speciálně právě po území USA. Říjnovou cestu TFII/USA podpořily MěÚ Broumov, MěÚ Meziměstí, OÚ Heřmánkovice, OÚ Křinice a OÚ Vernéřovice, za což jim tímto upřímně děkuji. Prezentace kostelů skrze fotografie začala už v roce 2013 a přinesla kolem 500 000,- Kč. Mnohem důležitější jsou však kontakty, které díky četným vernisážím ŘKF-Děkanství Broumov od té doby má. Jako třeba opětovné setkání s generálním konzulem v Chicagu s Jakubem Utěšeným nebo právě s představiteli NCSML.

P. Martin Lanžl, děkan ŘFK Broumov

VÝZVA SVATÉHO PETRA

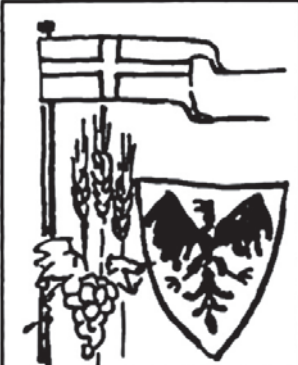

Jistě znáte řadu světců, o kterých jste slyšeli nebo četli. Mnozí z nich dokázali neuvěřitelné věci. Snad právě proto se nám může někdy zdát, že jsou našemu způsobu života vzdáleni. Ale představte si, co nám všem říká apoštol Petr ve svém 1. listu:

TAJENKA: _____

1. sv. Petr
2. sv. Pavel
3. sv. Václav
4. sv. Ludmila
5. sv. Anežka Česká
6. sv. Terezie z Lisieux
7. sv. Cyril a Metoděj
8. sv. Josef

Ke každému světcovi přiřaď jeho symbol – atribut. Atributy potom seřaď podle čísel světců. Slova pod obrázky ti prozradí tajenku.

CHOVÁNÍ	BŮH	V CELÉM	JAKO JE
SVATÍ	SVÉM	SVATÝ	BUĎTE

KOMPENDIUM KATECHISMU

112. Jak je důležité Ježíšovo velikonocní tajemství?

Ježíšovo velikonocní tajemství, jež zahrnuje jeho utrpení, kříž, zmrtvýchvstání a oslavení, je středem křesťanské víry, protože se jednou provždy naplnil spásnosný plán Boha výkupnou smrtí jeho Syna, Ježíše Krista.

113. Z čeho byl Ježíš obžalován, že byl odsouzen na smrt?

Někteří izraelští předáci obvinili Ježíše, že jedná proti Zákonu, proti jeruzalémskému chrámu a zvláště proti víře v jediného Boha, protože se prohlašoval za Božího Syna. Proto ho předali Pilátovi, aby ho odsoudil na smrt.

114. Jak se Ježíš choval vůči Zákonu Izraele?

Ježíš nezrušil Zákon daný Bohem Mojžíšovi na hoře Sinaj, ale dovedl jej k naplnění tím, že mu dal definitivní výklad. On je božský Zákonodárce, který zcela plní tento Zákon. Nadto je věrný Služebník přinášející svou smírnou smrtí jedinou oběť, která je s to vykoupit všechny „viny spáchané v době, kdy ještě platila dřívější smlouva“ (Žid 9,15).

115. Jaký byl Ježíšův postoj ke chrámu v Jeruzalémě?

Ježíš byl obviněn z nepřátelství vůči chrámu. A přesto ho ctil jako „dům svého Otce“ (Jan 2,16) a tam předával důležitou část svého učení. Ale také předpověděl jeho zničení, ve vztahu ke své smrti, a sám se představil jako konečný příbytek Boha uprostřed lidí.

116. Stavěl se Ježíš proti víře Izraele v jediného Boha a spasitele?

Ježíš se nikdy nestavěl proti víře v jediného Boha, ani když konal božské dílo par excellence, které splňovalo

mesiášské přísliby a zjevovalo, že je rovný Bohu: odpuštění hříchů. Ježíšův požadavek, aby v něho uvěřili a obrátili se, umožňuje pochopit tragické neporozumění velerady, která usoudila, že Ježíš je hoden smrti jako rouhač.

117. Kdo je odpovědný za Ježíšovu smrt?

Ježíšovo utrpení a jeho smrt nemohou být kladeny za vinu ani všem tehdy žijícím Židům, ani jiným Židům, kteří přišli potom. Vždyť každý hříšník, to je každý člověk, je skutečně příčinou a nástrojem utrpení Vykupitele, a mnohem závažněji jsou vinni ti, kteří často znovu upadají do hříchu nebo si libují v neřestech.

118. Proč je Kristova smrt součástí Božího plánu?

Aby smířil se sebou všechny lidi propadlé kvůli hříchu smrti, Bůh se ujal láskyplné iniciativy poslat svého Syna, aby podstoupil smrt za hříšníky. Ježíšova smrt byla ohlašována ve Starém zákoně jako oběť trpícího Služebníka a došlo k ní „podle Písem“.

119. Jakým způsobem se Kristus sám obětoval Otcí?

Celý Kristův život je svobodná nabídka Otcí, aby splnil jeho plán spásy. On dává „svůj život jako výkupné za všechny“ (Mk 10,45) a nabízí se jako „smírná oběť za hříchy“ (1 Jan 4,10), neboli jeho oběť dosáhne božské přízně pro celé lidstvo. Jeho utrpení a jeho smrt jasně ukazují, jak je jeho lidství svobodným a dokonalým nástrojem jeho božské lásky, která chce, aby se všichni lidé spasili.

120. Jak se Ježíšova oběť vyjadřuje při Poslední večeři?

Při Poslední večeři s apoštoly v před-

večer utrpení Ježíš předjímá, to znamená naznačuje a předem uskutečňuje svobodnou oběť sebe samého: „Toto je mé tělo, které se za vás vydává“, „toto je má krev, která se za vás vylévá...“ (Lk 22,19- 20). Ustanovuje zároveň eucharistii jako „památku“ (1 Kor 11,25) své oběti a své apoštoly jako kněze Nové úmluvy.

121. K čemu dochází v agonii v Getsemanské zahradě?

Navzdory hrůze, kterou vyvolává smrt v přesvatém lidství „Původce života“ (Sk 3,15), lidská vůle Božího Syna přijímá vůli Otce: aby nás zachránil, přijímá, že ponese naše hříchy na svém těle „tím, že bude poslušný až k smrti“ (Fil 2,8).

122. Jaké jsou účinky Kristovy oběti na kříži?

Ježíš svobodně nabídl svůj život na smírnou oběť, to znamená, že napravil naše viny naprostou poslušností své lásky až k smrti. Tato „láska až do krajnosti“ (Jan 13,1) Božího Syna smiřuje Otce s celým lidstvem. Velikonocní oběť Krista tedy vykupuje všechny lidi jedinečným a definitivním způsobem a otevírá jim společenství s Bohem.

123. Proč Ježíš vyzývá své učedníky, aby vzali svůj kříž?

Tím, že Ježíš vyzývá své učedníky, aby „vzali svůj kříž a následovali ho“ (Mt 16,24), chce tajemně přidružit k vykupitelské oběti právě ty, kteří jsou prvními uživateli jeho plodů.

124. Co se stalo s Kristovým tělem po jeho smrti?

Kristus zažil pravou smrt a skutečné pohřbení, ale božská moc uchovala jeho tělo od porušení.

Opravy 2024

Snad nejviditelnější opravou roku 2024 je výměna střešní krytiny na budově Děkanství v Broumově v celkové výši 960 000,- Kč, přičemž částkou 270 000,- Kč přispělo Ministerstvo kultury ČR (MK ČR), Královéhradecký kraj 263 000,- Kč (KHk), Město Broumov 100 000,- Kč, Nadace ČEZ 300 000,- Kč a farnost Broumov 27 000,- Kč. Výměna krytiny na farní budově už byla za hranicí nevyhnutelnosti. Měla proběhnout o několik let dřív, předběhlo ji však zpřístupnění středověké nástěn-

né malby právě v budově někdejšího domu kostelníka a zvoníka, jež byla vázána na česko-polský grant z Evropské unie.

Dva další kostely jsou i letos opravovány díky MK ČR. Konkrétně k. sv. Barbory v Otovicích za 960 000,- Kč (800 000,- Kč MK ČR, zbytek farnost s přispěním OÚ Otovice ve výši 30 000,- Kč). Stejně částky se pak týkají kostela sv. Anny ve Vižňově, přičemž v rámci spolupodílu farnosti bude cca 100 000,- Kč použito ze sbírky na ob-

novu kostela vižňovského kostela, již provádějí obyvatelé Meziměstí a okolí. A propos... vižňovský kostel. Hned zkraje září začala rozsáhlá rekonstrukce sakrální stavby, do které už bylo investováno během uplynulé dekády přes 10 mil. Kč, zvláště do římsy a střechy. Dotace EU ve výši 13 mil. Kč, podpořena 3 mil. Kč od KHk a 1,5 mil. Kč od Biskupství královéhradeckého bude znamenat obnovu pláště, dokončení výměny oken a částečné, ale přece zásadní obnovy interiéru.

Obnova interiéru kostela sv. Jiří a Martina v Martínkovicích v celkové výši 300 000,- Kč, přičemž 121 000,- je od KHk, 60 000,- Kč od OÚ Martínkovice a zbytek od farnosti.

Už začátkem léta proběhl už nevyhnutelný nátěr dvou šonovských věží za 250 000,- Kč, což plně hradila broumovská farnost.

Letošní obnova varhan v Heřmánkovicích vychází na 577 000,- Kč, přičemž 400 000,- Kč je od MK ČR, 170 000,- Kč od KHk a 7 000,- Kč je podíl farnosti.

Restaurování bočního oltáře Panny Marie v děkanském kostele sv. Petra a Pavla vychází letos na 339 000,- Kč, přičemž příspěvek od MK ČR je 300 000,- Kč a podíl farnosti j 39 000,- Kč.

Aby bylo možné realizovat četné opravy, letos už po sedmé vychází kalendář s fotkami broumovských kostelů od bratislavského fotografa Dana Veselského. Cena je 200,- Kč.

P. Martin Lanži,
děkan ŘKF Broumov

Fotka z aktuální obnovy vnitřního stropu v kostele sv. Barbory v Otovicích.

Z listu svatého Augustina, biskupa, Probě

V určitých hodinách obračejme svou mysl k modlitbě

Máme ustavičně toužit po blaženém životě od Pána Boha a ustavičně se modlit. Přesto však v určitých hodinách přestáváme myslet na ostatní starosti a činnosti, které pomáhají tu touhu rozněcovat, a plně se věnujeme modlitbě; slovy modlitby si připomínáme, jak máme usilovat o to, po čem toužíme: aby touha, která se v nás rozhořela, zase neochladla nebo úplně neuhaslá, kdybychom ji častěji nerozdmýchávali. Říká-li proto apoštol: Předkládejte Bohu své prosby, nelze to chápat tak, že by se Bůh s nimi teprve seznamoval – zná je přece dobře, dřív než jsou vyřčeny – to nám se stávají u Boha známými, když je totiž trpělivě předkládáme Bohu, místo abychom o nich dlouze vykládali lidem.

Přitom ovšem není špatné ani neuzitečné modlit se dlouho, má-li člověk čas, to jest, když mu v tom nebrání jiné oprávněné a nutné povinnosti – třebaže i při nich se máme ustavičně modlit, jak jsem již řekl, onou vřelou touhou. Ale ani delší modlení neznamená ješ-

tě modlit se mnohomluvně, ačkoli si to někteří lidé myslí. Něco jiného je totiž mnoho slov, a něco jiného dlouhotrvající náklonnost mysli. Dokonce o samém Pánu je psáno, že strávil celou noc na modlitbách a že se často dlouho modlil. Což nám tak nedával příklad v čase náležitý prosebník a zároveň s Otcem vyslyšitel věčný?

Bratři v Egyptě se prý modlí často, avšak jejich modlitby jsou kratičké, jakoby spěšně vystřelované, aby bdělá a zbystřená pozornost, která je při modlitbě ze všeho nejpotřebnější, protahováním neochabla a neotupěla. Tím nám opět jasně ukazují, že tuto pozornost nemáme ani přepínat, pokud už to nemůžeme vydržet, ani ji narušovat, pokud bychom ještě vydržet mohli.

Modlitba se tedy má varovat mnoha slov, ne však mnoha proseb, pokud trvá soustředěná pozornost. Mnoho mluvit totiž znamená usilovat v modlitbě o potřebnou věc zbytečnými slovy. Avšak mnoho prosit znamená získávat si toho, koho prosíme, vytrvalým, zbožným a planoucím srdcem. Děje se to tedy spíše povzdechem než slovy,

spíše pláčem než oslovením. Vždyť naše slzy shromažďuje před svou tvář a naše vzdychání není skryté před tím, jenž všechno stvořil skrze své Slovo a lidská slova nepotřebuje.

Po sedmé s broumovskými kostely

Kalendář s fotkami dientzenhoferovských kostelů je již v prodeji za 199,-Kč. Zakoupením kalendáře podpoříte neutuchající obnovu jedinečné skupiny barokních sakrálních staveb.

Pod ochranou svaté Anny

Zamyšlení a příběh, které Vám chci, milí čtenáři, nabídnout, se týká kostela svaté Anny ve Vížňově. Život mé rodiny i můj osobní křesťanský život je s tímto kostelem velmi úzce spojen. Můj dědeček, Jan Cejnar, sice nebyl úplně prvním poválečným kostelníkem tohoto chrámu, ale naše rodina se starala o tento kostel přibližně úctyhodných 70 let. Na tomto posvátném místě jsem byl pokřtěn a již od útlého mládí jsem vnímal prostou zbožnost mých předků a jejich úctu k posvátnému prostoru, která se projevovala účastí na slavné posvátné liturgie, osobní modlitbou i běžnými provizorními opravami a svátečním úklidem před poutními bohoslužbami. Při poutní mši svaté se tradičně zpívala píseň „Já jsem si vyvolil za ochranu Ježíše, Marii, svatou Annu...“

Význam svaté Anny pro život církve jsem ovšem objevoval také později. V době mé seminární formace a i po mém kněžském svěcení jsem slyšel otce arcibiskupa Karla Otčenáška, který při recitaci 3. mešního kánonu nikdy neopomenul přidat v místě, kde lze vložit jména světců, k nimž máme zvláštní vztah, slova „se svatým Vavřincem, patronem Krkonoš, se svatou Annou, patronkou Vysočiny a Orlických hor“. Svatá Anna je také

patronkou rodin. Můj profesor a vedoucí mé doktorské práce nám říkal, že dívky, kterým se nedaří najít vhodného chlapce, navštěvují chrámy zasvěcené svaté Anně a tam se modlí za nalezení toho správného právě na přímluvu svaté Anny. Mimoto, bezdětní manželé navštěvují tyto chrámy, aby si na přímluvu této světice vyprosili dar nového života.

Tohle vše píši kvůli tomu, že jsem moc rád, že v současné době probíhá rekonstrukce vížňovského kostela svaté Anny. Zažil jsem dobu normalizace i divoká 90. léta, kdy byl kostel opakovaně vykraden, což jsme všichni vnímali velmi bolestivě. Část inventáře byla nenávratně ztracena, část byla přemístěna do bezpečnějších prostor broumovského kláštera. Jediný „artefakt“, který přečkal všechno to řádění i další přesuny, byl hlavní oltářní obraz svaté Anny s mladičkou Pannou Marií, který byl zavěšen tak vysoko v prostoru nad hlavním oltářem, že se nikdo k němu neodvážil. Proto tento obraz chápu jako pevný bod, či jako srdce tohoto chrámu, jelikož svatostánek je z důvodu velmi malé frekvence bohoslužeb uprázdněný.

Na obraze jsou andělci, z nichž jeden drží v ruce lilii, symbol čistoty, další drží palmu, symbol mučednictví, a další

dva drží jakýsi zapsaný text, což může symbolizovat jednotu Písma svatého Starého i Nového Zákona. Dále na obraze najdeme zcela nahoře holubici zobrazující Ducha svatého, který je dárce Božích darů, uprostřed je svatá Anna s knihou Zákona na svém klíně a po její pravici její dcera, Panna Maria. Svatá Anna má vážný výraz ženy, která učí. Obě ženy si vzájemně hledí do očí, což naznačuje jejich niterný vztah. Panna Maria je vyobrazena jako půvabná mladá dívenka, ze které vyzařuje čistota, pokora a upřímná touha nechat se poučit, čili touha po moudrosti.

Nepochybuji o tom, že tento obraz pomáhal lidem mnoha generací na cestě k Bohu a v úsilí o svatost. Proto se také těším, že se jednou tento obraz, dá-li Bůh, vrátí restaurovaný na místo, které mu právem náleží, a že poselství, které v sobě nese, bude pomáhat na cestě ke svatosti i dalším generacím. Předem děkuji za Vaši podporu obnovy vížňovského kostela a za podporu restaurování oltářního obrazu svaté Anny s Pannou Marií!

P. Tomáš Reschel,
broumovský rodák a farář ve Sloupnici

(TROJÍ)

PŘEDSTAVENÍ

- fotografické výstavy TEMPUS FUGIT II.
- knihy o klášterním kostele LIBER GIGAS
- kalendáře s fotografiemi broumovských kostelů pro rok 2025

Pátek 1. listopadu v 18:30

Výstavní prostory u Opatské galerie
Klášter Broumov

Představení se účastní autoři fotografií
Dano a Jana Veselští a děkan broumovské
farnosti P. Martin Lanži

Vstup volný

PŘEDNÁŠKA MGR. HANY IMLAUFOVÉ

Důležitost otce a matky při utváření identity dítěte

Farnost Červený Kostelec vás zve na přednášku
Mgr. Hany Imlaufové, speciální pedagožky
zabývající se předškolním, manželským
a rodinným poradenstvím a rodinnou terapií.

STŘEDA | 6. LISTOPADU 2024 | 19 HODIN

Malý sál | Divadlo J. K. Tyla | Červený Kostelec

Nedělní bohoslužby**3. listopadu**

Martínkovice	08:30*
Verněřovice	10:00
Broumov, Petr a Pavel	10:00
Broumov, klášter	17:00

10. listopadu

Martínkovice	08:30
Ruprechtice	10:00
Broumov, Petr a Pavel	10:00
Broumov, klášter	17:00

17. listopadu

Broumov, sv. Václav	08:30
Verněřovice	10:00
Broumov, Petr a Pavel	10:00
Broumov, klášter	17:00

24. listopadu

Božanov	08:30
Ruprechtice	10:00
Broumov, Petr a Pavel	10:00
Broumov, klášter	17:00

*Kostel sv. Barbory bude pro práce v interiéru během listopadu uzavřen.

Jako každou sobotu je možné se účastnit mše sv. s nedělní platností v Broumově u sv. Václava v 17:00.

**Mše svaté v týdnu,
Broumov**

Úterý	klášterní k.	17:00
Středa	děkanský k.	17:00
Čtvrtek	k. sv. Václava	17:00*
Pátek	děkanský k.	17:00
Sobota	k. sv. Václava	17:00**

*dle ohlášení

**s nedělní platností

Adorace: středa a pátek, P+P,
17:30 – 17:45

Svatost smíření: 20 min. před každou mší sv. a o poslední sobotě v měsíci u Petra a Pavla od 09:00 do 10:30.

Změna vyhrazena.

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ**3. tř. - První sv. přijímání:**

Broumov, fara,
úterý 14:00 – 14:45

4. - 7. tř., ZŠ Meziměstí,

pátek, 12:40 – 13:25

4. - 7. tř., Broumov,

pátek (1x 14 dní) 13:45 – 14:30

Religionistika:

gymnázium:
čtvrtek 14:00 – 15:30

Rok 2024 ve farních akcích**leden**

Tříkrálová sbírka

14. února

Popeleční středa – začátek postní doby

9. března

Duchovní obnova v Otovicích (dopoledne)

29. března

Velkopáteční křížová cesta v Křinicích (poledne)

31. března

Zmrtvýchvstání Páně

7. dubna

kardinál Duka ve farnosti

4. května

Pouť do Vambeřic

9. května

Nanebevstoupení Páně

17. května

Ekumenická bohoslužba

18. května

1. sv. zpověď

18. května

Bohoslužba pro motocyklisty (Otovice)

19. května

Letnice; Slavnost 1. sv. přijímání

2. června

Slavnost Božího Těla

8. června

Farní den (fara Ruprechtice)

27. července

Jakubsko-Anenský víkend

20. – 23. září

pouť do Čenstochové

listopad

Farní pouť do Lurd, Fatimy a dalších míst

9. listopad

Den veteránů; sv. Martin (Martínkovice)

Číslo konta misie v Paraguayi: 3205762379/0800

Římskokatolická farnost - děkanství Broumov

1180703399/0800

Částka: 200,00 Kč

Zpráva pro příjemce: příspěvek na broumovské kostely prostřednictvím QR kódu

BIM | BROUMOVSKÝ
INFORMAČNÍ
MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: church.broumov@gmail.com děkujeme...

Vydává:
Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.
www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Vojtěch Kopřiva
DTP a zlom: PINstudio,
www.pinstudio.cz

Tisk: vlastním nákladem, Náklad: 130 ks
Uzávěrka: 15. každého měsíce

**Paypal účet farnosti
church.broumov@gmail.com**

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail).

PayPal se používá při platbách po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem.

Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.